

DIOLEN

עבורך גבירתי רק הטוב ביותר

חולצת דיאולן
הדורה או ספורטיבית
בהירה או כהה עונה

על דרישותיך. נשים הלוכשות חולצות דיאולן
נערצות ובולטות בהידורן. חולצות דיאולן
מתכבסות בקלות, אינן דורשות גיהוץ ושומרות
על צורתן לאורך ימים.

בי דיאולן מוסיף לך חן...

פירוטס תלויק

Registered Trade Mark

אינני מכחישה שקולו של חיים קינן קוסם
מאוד ברדיו, אך מעולם לא כתבתי לו
שלוש פעמים את המשפט „אני מעריצה
אותך“.

לאדם שעובד במוסד ציבורי מכובד אין
זכות לתת פומבי למכתבים הנשלחים אליו
עקב עבודתו. אין הוא צריך להפוך פניות
אליו למכשיר לשם יצירת פולחן לאישיותו.
הוא רצה להוכיח שגם נשים נשואות,
כמוני, מעריצות אותו, אך כל מכתבי היו
קשורים בעבודתו ולא באישיותו.
לדוגמה, כתבתי לו בנוסח „מעריצה קבו-
עה של תוכניתך“, „מאוינה קבועה של
תוכניתך“, או „מאוינה קבועה של גלי
צה“ ולא יותר.

אני מוכרת כאוהבת רדיו ומוסיקה, ולא
כמעריצה של אנשים, אותם אינני מכירה
כלל.

שרה ניוהוז, רמתים

צא החוצה

תקפו אותי פקיד הגבייה, לצורך עיקול
בסך 3000 ל"י, על הכנסה משנת 1963.
אני נעמץ גירב משפרעם, מס' ת"ז
36318, יש לי חשעה ילדים ואשה. אין לי
מקור הכנסה, חוץ ממכונת ג'יאנסי מודל
1949, 3.4 טון.
שילמתי על שנה זו 330 ל"י מקדמה, ו-
דורשים ממני 2527 ל"י על אותה שנה.
אבקשם לשאול את המוסדות האחראיים
כמה אני יכול להרחיח מאוטו כזה, כדי
שאוכל לפרנס את משפחתי, ואם ישנה זכות
לפקיד המס לקבוע סכום כזה.
הלכתי ביום 27.11.65 למשרד מסי"כ
נסה, וביקשתי מהפקיד האחראי פגישה. לא
היה אצלו אף אחד והוא לא קיבל אותי.
הוא אמר: „צא החוצה, לא רוצה לדבר
אתך“.

נעמץ ג'ריב אשקר, שפרעם

ארץ ההבטחה

אני אב למשפחה גדולה: יש לי עשרה
ילדים. אבל למרות זאת אני גר בחורבה
קטנה ועלובה, בגבעת עליה ביהו. פניתי
למשרד הסעד וביקשתי שיסדרו לי עבודה,
כדי שאוכל לפרנס
את משפחתי בכבוד,
אבל בכל פעם אמרו
שעוד מעט יסדרו
לי, אך עד היום
אני מחכה.
ביקשתי גם מהעי-
ריה שיסדרו לי די-
רה שאפשר לגור
בה, אבל גם שם
הבטיחו לי, ועד ה-
יום לא קיימו דבר.
בינתיים ממשיכים
הילדים שלי להסי-
תובב בחורבות, ולי
אין עבודה שאפשר לחיות ממנה.

אני רוצה לשאול מעל דפי העתון: מדוע
אין לי זכות להסתדר, כמו כל משפחה
אחרת?

אם לא דואגים לי, לפחות שידאגו לי
ילדים, ושלא יבטיחו הבטחות מבלי לקיים.
איברהים בן-מחמוד, יפו

מצב קשה

הנני להביא לתשומת-לכם את המצב ה-
קשה בו שרויים בעלי המשכנתאות הצמידות
בארץ.
מסיבה זו, אבקשכם, בשם כל בעלי ה-
משכנתאות, להעלות עניין חשוב ותיוג זה
בפני המוסדות המתאימים, כדי שיטפלו בו
כראוי ויגיעו לפתרון שקל, במעט או ב-
הרבה, את מצבנו הקשה.
דניאל ג'וזינגר, בתים

אחד אפס

כל הכבוד לכם על הצעתכם בכנסת ל-
טיהור הספורט הישראלי (העולם הזה
1477). רק אנשים צעירים, הקשורים בהווי
של הנוער במדינה, יכולים לעשות צעד
כזה.

אני רוצה, בהזדמנות זו, להעיר את תש-
מת-ליבם של מאות אלפי חיבבי הכדורגל ל-
עובדה, כי המפלגות הקיימות לא התפנו ב-
משך השנים הארוכות בהן הלך הספורט,
ובעיקר הכדורגל, מדחי אל דחי, כדי לחשוב
על דרך להצילו.
יתכן שיחס זה מצד עסקני המפלגות
גובע מן העובדה אותה ציין השבועון, כי
אגודות הספורט קשורות במפלגות: הפועל
שייכת למפא"י, מכבי שייכת לליבראליים ו-
בית"ר לחרות.

לכן אפשר לקבוע בבטחון, מבלי להיות
(המשך בעמוד 6)

חריו ופוסל את הדתיים כמועמדים אפשריים
לקואליציה הממשלתית.
הוא נהג אחרת, ובכך השפיל את עצמו
בפני הדתיים.

שלמה לוי, תל-אביב

קלפים חדשים

בגליון האחרון (העולם הזה 1477), ב-
כתבה על שביית פועלי ארגון „מחירו
של פועל“, מופיע ראיון איתי, שבו נכתב
כאלו אני משחק קלפים בערבי שבתות עם
ידידי ומכרי.

אני מכחיש זאת בכל תוקף: אני לא
משחק קלפים, לא בערבי שבתות ולא
בימים אחרים.

שמואל לינק, רמת-גן

בחירה

הכתבה „ברכם לנאצים“ (העולם הזה
1477) עוררה בי בחילה. עד היכן יכולה
להגיע הרדיפה אחר
המארכים הגרמניים?
ואחר-כך אנחנו
באים בסענות אל ה-
גויים, שאומרים כי
היהודים מוכנים ל-
עשות הכל עבור
כסף. האם יש בכלל
סכום כסף כזה, ש-
עבורו מסוגל יהודי
שנדרף על-ידי הנא-
צים להזדהות עם ה-
אירגונים הנאצים
של היום? מתברר
שכן.

שפירא

אריך שיינגוט, עורך העתון של יוצאי
שלויה העליגות בישראל, אותו אירגון ש-
אותו מזכירים הנאצים של היום לטובה,
חיבב דוירחשבון על מעשיו. שיגיב ויס-
ביר את העניין. אם הוא חושב שמעשיו
צדיקים, הרי שאין לו במה להתבייש.
סוניה שפירא, רמת-גן

היכן הממונה

יש לי תלונה נגד פקיד לישכת העבודה,
שלפי מיטב ידיעתי והבנתי, הפילה את
בתי בקבלת עבודה בבנק הפועלים בלוד,
ושלה במקומה נערה אחרת.

היום כבר לא מדברים על פרוטקציות
בעניינים כה פעוטים, מתוך כמה סיבות:
יש כאלה שהתרגלו לטיפעת הפרוטקציה;
ישנם אורחים שלא מתלוננים על כך מחוסר
זמן; ישנם כאלה שלא מבחינים בחופעה,
אפילו כשהיא נוגעת להם במשירין, וכי
וכי.

לכן, אין לדעתי מנוס מהקמת מוסד
האומבודסמן — ממונה על קבלת תלונות
האורח נגד המנגנון — כדי לסייע לאורחים
כמוני להגן על זכויותיהם.
שלום זויקי, לוד

עוזי, עוזי

אתם זוכרים את הסקופ של שליח העולם
הזה בפורטוגאל, על העוזים הישראליים
המצויים בידי החיילים הפורטוגאליים? ואת
ההכחשות של שמי

עון פרס, מי שהיה
או סגן שריהבטחון,
ואיך שבשער העו-
לם הזה הופיעה אז
הכותרת „אתה שק-
רן מר פרס“?

עתה מצאתי הר-
כהה נוספת, המא-
שרת את דברי ה-
שבועון: כרסט ה-
טוכן בליסבון —
077. שהוצג בקול-
נוע דן כתל-אביב,
רואים כמה טיפוסים
עוזים בידיהם. הקהל
הבחין בכך, כמוני, וחלקו פתח בשירת
„עוזי, עוזי, הוא לא נקי...“ ששרה פעם
להקת הנגיש החיזור.

היה ברור לכולם שמשוה אני נקי עם
העוזים האלה בפורטוגאל.
אליהו עמרני, תל-אביב

עמרני

פזחן האישיות

במדורה של רחל המרחלת (העולם הזה
1473) מצוטט מכתב שכתבתי לעורך תוכ-
ניות ברדיו. אני מוכן לשדר, בו
מעריצה אותך. אני מעריצה אותך. אני כל
כך מעריצה אותך.
ובכן, כתבתי לחיים עשרות רבות של
גלויות ומכתבים, שכולם התייחסו לתוכ-
ניות ברדיו. אך בין מכתב לשדר, בו
מעריצים את קולו ואת צורת הגשתו, לבין
מכתב בנוסח המיוזכר בכתבה, יש הבדל
גדול.